

mindelig Vedligholdelse, men som dog paa ingen Maade berører Bygningens Betydning som Mindesmærke, f. Eks. Indlæggelse af elektrisk Lys og W. C. I Folketingets Affattelse hed det, at Ejeren skulde „indsende Tegninger og Overslag“. Landstinget mener, at „Beskrivelse“ er nok, idet Tegningerne og Overslag saa kan udarbejdes, naar Bygningssynet maatte bestemme sig til at gribe ind. Det kan der sikkert ikke være noget som helst at indvende imod. Der er endelig kommet en ny § 12 til, der træffer Bestemmelse om, hvorledes Uenighed mellem Ejeren og Bygningssynet skal afgøres, og at Beløbet skal fastsættes af uvildige, af Retten udmeldte Mænd. Det er sikkert en meget fornuftig Paragraf. De andre Ændringer er af underordnet Betydning og tjener kun til at tydeliggøre Lovforslagets Bestemmelser uden at ændre dets Indhold.

Paa Landtingsudvalgets Foranledning har Undervisningsministeriet ladet udarbejde en Fortegnelse over de Bygninger man herefter tænker at frede, idet man dog paa Liste B kun har naaet at medtage Bygninger paa Landet. Landtingsudvalget forudsætter, at disse Fortegnelser, i alt Fald for A-Bygningernes Vedkommende, kommer til at danne det faktiske Grundlag for Lovens Anvendelse, saa at betydelige Ændringer ikke kan ske uden Forhandling med Rigsdagen. Jeg gaar ud fra, at Folketinget har den samme Opfattelse.

Jeg kan ikke andet end anbefale det høje Folketing at vedtage Lovforslaget, som det her foreligger, uændret og uden Nedsættelse af Udvalg. Og da jeg ikke kan tænke mig, at noget af Partierne kan have Ønsker i anden Retning, eftersom alle Partier i Landstinget var enige, og Partierne her i Folketinget ved den tidligere Behandling af Sagen endog var saa enige, at man i Udvalget valgte et Medlem udenfor Flertallet til at være Ordfører, kan jeg ikke andet end slutte med at anføre en Udtalelse, som blev skrevet om dette Lovforslag, den Gang det i Fjor blev vedtaget her i Tinget. Det er en Udtalelse af den kendte tyske Historiker og Arkæolog Haupt, der er Direktør for Mindesmærkernes Bevaring i Hertugdømmerne. Han skriver i en Artikel, at det maa være Krigen, der har modnet det danske Folk, saa det har faaet Forstaaelse af den store Værdi, de gamle kunstneriske og historiske Mindesmærker har for Nationens Fremtid, og han mener, at man i dette Lovforslag har fundet en

næsten ideel Ordning af Forholdet imellem Privatejendom og Samfundsinteresser. Denne næsten ideelle Ordning af Forholdet mellem Privatejendom og Samfundsinteresser er ikke blevet skadet ved Landstingets Behandling af Sagen, og jeg vil derfor paa det bedste anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Kirkeministeren (Poulsen): Da Undervisningsministeren paa Grund af Forhandlingerne i Landstinget er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne anbefale, at man vedtager dette Lovforslag om Bygningsfredning, som det nu foreligger vedtaget af Landstinget. Som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) gjorde opmærksom paa, er de Ændringer, der i Landstinget er indføjede i Lovforslaget, som det blev vedtaget her i Folketinget i forrige Samling, ikke indgribende, og de maa i Virkeligheden betragtes som Forbedringer af Lovforslaget. Jeg kan derfor ogsaa paa min Kollegas Vegne anbefale, at man vedtager Lovforslaget uændret, som det nu foreligger.

Niels Petersen: Jeg kan efter de Udtalelser, der er faldet fra Venstres Ordfører (Moltesen) og fra den højtærede Kirkeminister, fatte mig meget kort. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og uændret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu er kommet til os fra Landstinget. Det er, som ogsaa fremhævet af begge de foregaaende Talere, væsentlig kun Redaktionsændringer, der er foretagne af Landstinget, og i mange Tilfælde maa disse Ændringer vel siges at være Forbedringer, i alt Fald bidrager de til yderligere at klargøre Lovforslaget. Med disse Ord skal jeg i Tilslutning til de Udtalelser, der er fremsatte af de to foregaaende Talere, anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

A. C. Meyer: Det er til en vis Grad uforment for mig at sige noget om denne Sag, da jeg har samme Mening om den som tidligere Talere. Naar jeg ikke desto mindre gør det, er det, fordi jeg synes, vi her lovgiver paa et Omraade, hvor man tidligere ikke havde Blik for de Værdier, det her gælder om at frede og bevare for Eftertiden. Der er her Tale om at bevare kunstneriske Værdier, ja, mere end i og for sig at bevare en Bygning kunstneriske Værdi: man vil samtidig bevare det historiske, som for et Folk altid har en saa overordentlig stor Værdi. Jeg har glædet